

Με θέα «πίατο» όλη τη Θεσσαλονίκη και τον Θερμαϊκό, στο σπίτι του στις Συκιές, ο Πέτρος Γαϊτάνος, λιτός και απείριπτος, με την ίδια δωρικότητα που κυριαρχεί στον προσωπικό του χώρο, μίλησε εν πλήρη ηρεμία και χαλαρότητα τόσο για τη φετινή παρουσία του στην πόλη μας όσο και για τις προσωπικές του αναζητήσεις. Η καλλιτεχνική δραστηριότητά του άλλωστε είναι πλούσια. Κάθε Παρασκευή και Σάββατο και μέχρι τις γιορτές έχουμε τη δυνατότητα να τον απολαμβάνουμε στην «Αίγλη» πλαισιωμένο από τους ερμηνευτές Κωνσταντίνα Γκόρου, Άννα Μπαλάσκα, Γιώργο Χριστοδούλου, αλλά και επταμελή ορχήστρα. Ενώ στις 5 Δεκεμβρίου θα τον συναντήσουμε στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης σε μια συναυλία για το Παιδικό χωριό SOS Πλαγιάριου, στην οποία θα συμμετέχει η Συμφωνική Ορχήστρα Βόλου και η Χορωδία των Αποφοίτων του Κολλεγίου «Ανατόλια». Οι ενορχηστρώσεις έγιναν από τον Ρένο Τριανταφύλλου.

Το πρόγραμμά σας στην «Αίγλη» ξεφεύγει αυτή τη φορά από τα παραδοσιακά και βυζαντινά ακούσματα...

Στη διάρκεια της πορείας μου χαρακτηρίστηκα από συγκεκριμένα πράγματα. Πιθανώς, λόγω αυτών, δεν προέκυψαν κάποια άλλα που ήθελα εξίσου να κάνω. Τώρα μου δίνεται αυτή η ευκαιρία με το συγκεκριμένο πρόγραμμα, το οποίο χωρίζεται σε τρεις ενότητες. Το πρώτο μέρος -με τη συνοδεία ενός βίντεο από προσωπικές φωτογραφίες- περιλαμβάνει τραγούδια που έχω πρωτοερμηνεύσει, αλλά και δημιουργίες συνθετών τις οποίες έχουμε «ενδύσει» με πιο σύγχρονο ήχο, το δεύτερο είναι μια σειρά από τραγούδια του '60 και του '70, ενώ στο τρίτο εντάξαμε καλά ελληνικά λαϊκά κομμάτια.

Ποια θεωρείτε τη μεγαλύτερη καινοτομία στην παράσταση;

Μια αντίληψή μου είναι ότι πάνω στη σκηνή δεν πρέπει να είμαστε πάντα τόσο πολύ ντυμένοι. Σ' αυτό το πρόγραμμα υπάρχει ένα μέρος όπου είμαι γυμνός από τη μέση και πάνω. Αυτό προέκυψε από το γεγονός ότι έπρεπε να αλλάξουμε, χωρίς διάλειμμα, τα μαύρα ρούχα που φοράμε με λευκά, με τα οποία συνεχίζουμε ως το τέλος. Μ' αυτό το χρώμα θέλουμε να κάνουμε τον κόσμο να αποτινάξει κάθε έννοια. Έτσι, οι τρεις άλλοι ερμηνευτές έπρεπε να κατέβουν από τη σκηνή για να ντυθούν, ενώ εγώ παραμένω πάνω φορώντας λευκό παντελόνι και αλλάζοντας απλά το μαύρο μου πουκάμισο. Αυτό γίνεται ως παιχνίδι με μια διαδικασία διάλογου και πρόζας.

Τι θέλετε να εκφράσετε έτσι;

Θεωρώ ότι είναι ένα ισχυρό και απαραίτητο κομμάτι της παράστασης, γιατί έτσι δείχνω ότι ο έρωτας και η ερωτική

«Όταν ξεκινούσα σ' αυτή τη δουλειά ήμουν ειλικρινής και ίσως δεν είχα τον τρόπο να μη γίνομαι ενοχλητικός. Δυστυχώς οι περισσότεροι άνθρωποι δεν είναι έτοιμοι να δεχτούν την αλήθεια», λέει ο Πέτρος Γαϊτάνος με αφορμή τη συνέντευξη για τις εμφανίσεις του στην «Αίγλη», αλλιά και τη συναυλία του στις 5 Δεκεμβρίου στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΣΟΛΑΚΗ

Π Ε Τ Ρ Ο Σ Σ Γ Α Ι Ϊ Τ Α Α Ν Ν Ο Σ Σ

« Ξεφεύγω από την τυπικότητα »

διάθεση, δηλαδή το να είναι γυμνός ένας άνθρωπος ή μισόγυμνος έστω και για λίγο, είναι μια όμορφη διαδικασία, αρκεί να γίνεται τίμια και όχι για εντυπωσιασμό.

Θεωρείτε ότι έτσι σπάτε κάποια όρια;

Δεν ξέρω. Μου αρέσει όμως γιατί ξεφεύγω από την τυπικότητα. Πιθανώς κάποιοι να πιστεύουν ότι είμαι ένας άνθρωπος που λειτουργώ με ιδιαίτερη έμφαση στην ηθική, η οποία μάλιστα φτάνει στα όρια της κακώς εννοούμενης ηθικής.

Πάντως είστε αυτός που επί σκηνης φέρνει το λευκό. Αυτή η αγνότητα έχει περάσει στη συνείδηση του κοινού ως η ταυτότητά σας...

Και είναι έτσι... Δεν σημαίνει ότι δεν αγαπώ τον Θεό. Όλα αυτά γίνονται πάντα με ισχυρότατο κέντρο την πίστη μου σ' Εκείνον. Είναι μια διαδικασία που ακολουθώ με σκοπό να προκληθεί ανάταση στο κοινό, να βελτιωθεί η διάθεσή του και το κλίμα.

Ποια είναι η σχέση σας με την καθάρη χριστιανική ηθική;

Πολύ ειλικρινής.

Ορισμένοι τη θεωρούν αυστηρή. Την τηρείτε;

Καταρχάς αφουγκράζομαι, σέβομαι και αντιμετωπίζω πάντα με σιωπή οτιδήποτε έχει σχέση μ' αυτά τα θέματα. Πολλές φορές αντιλαμβάνομαι την αστοχία μου, την αμαρτία μου σε σχέση με τον κεντρικό στόχο που είναι η προσέγγιση στον Θεό. Κατανοώ όμως και την έννοια της αγάπης που είναι η ίδια η Εκκλησία μας. Προσπαθώ να βρίσκω τη χρυσή τομή, ώστε να ζω και μέσα από το σώμα μου και μέσα από την ψυχή μου. Δίνω σημασία στα πνευματικά και λιγότερο στα κτιστά. Επειδή όμως έχω και σώμα χαίρομαι και τις αστοχίες και τις αμαρτίες μου, απολαμβάνω και την κτιστή μου διάσταση. Για παράδειγμα είναι διαφορετικό να κάνεις κακό κλέβοντας έναν άνθρωπο από το να νηστέψεις λιγότερες μέρες. Πάντως δεν ζω με τύψεις, ούτε με μια αίσθηση φόβου ότι ο Θεός θα με εκδικηθεί.

Ο έρωτας φέρνει κάποιον κοντά στον Θεό;

Ο έρωτας είναι μια ευλογημένη «παγίδα» για τη διαιώνιση του είδους. Πιστεύω ότι αυτός είναι και ο λόγος της ύπαρξής του. Από εκεί και πέρα θεωρώ ότι δεν εγκλωβίζεται μόνο σ' αυτό. Είναι μια όμορφη διαδικασία για να επικοινωνούν οι άνθρωποι, χωρίς όμως αυτό να καθορίζεται απόλυτα σε φύλα, κοινωνικές καταστάσεις ή χρώματα. Μπορεί να υπάρχει σε όλους και πέρα από οτιδήποτε. Όμως όταν κανείς δεν πιστεύει στον Θεό είναι έρμαιο μέσα στον έρωτα.

Θεωρώ δηλαδή ότι ο άνθρωπος μένει εκτεθειμένος όταν δεν έχει ως βασική του ματιά την πίστη του. Γνωρίζω επίσης ότι η ηδονή έχει οδύνη...

Η ελλειψη ηδονής δεν έχει;

Έτσι όπως το εκφράζουν οι πατέρες της Εκκλησίας μας, η οδύνη έρχεται μόνο μέσα από την ηδονή. Γνωρίζω την οδύνη της ηδονής μου, αλλά πάντα προσπαθώ να τη ζυγιάζω. Δεν μπορώ όμως να ζήσω αλλιώς. Ή θα πρέπει να γίνω μοναχός ή να παντρευτώ και να ζω με έναν χριστιανικό τρόπο ζωής ο οποίος μπορεί να φαίνεται στενός.

Δηλαδή;

Πιστεύω ότι η ερωτική σχέση και επικοινωνία ενός ανθρώπου μέσα σε έναν γάμο θα πρέπει να έχει μέτρο και να μην εξυπηρετεί την ηδονή. Έτσι μόνο καταλήγουμε σε έναν ιδανικό τρόπο προσέγγισης και ζυγιάσματος των κτιστών με τα άκτιστα.

Η φιλία τι θέση έχει μέσα σ' όλα αυτά;

Μεγάλη. Μου αρέσει να προσέχω τους

γύρω μου, αλλά δεν τα καταφέρνω πάντα. Οι φίλοι μου παραπονιούνται συχνά.

Γιατί;

Γιατί συχνά τους στριμώχνω. Όταν πιστεύω ότι δεν κάνουν κάτι σωστά, το λέω και γίνομαι κακός.

Τέτοιες σχέσεις όμως δεν κρίνονται με βάση την ειλικρίνεια;

Δεν ξέρουμε πόσο έτοιμος είναι ο άλλος να δεχτεί την κριτική. Κι αν δεν είναι, θα πρέπει να καταλαβαίνουμε πώς πρέπει να του μιλήσουμε ώστε να ωφεληθεί από την επισήμανσή μας. Προσπαθώ να εκφράζω αυτά που πραγματικά πιστεύω με τρόπο, αλλά δεν το καταφέρνω πάντα. Ίσως μερικές φορές να γίνομαι απότομος.

Με τον εαυτό σας είστε απότομος;

Δεν ξέρω. Είμαι ειλικρινής. Νομίζω ότι παραδέχομαι πάντα τα λάθη μου όταν τα εντοπίζω. Και βέβαια προσπαθώ πάντα

να βρίσκω τις αιτίες τους.

Έχετε πληρώσει την αλήθεια σας στον επαγγελματικό σας χώρο;

Πιθανόν... Όταν ξεκινούσα σ' αυτή τη δουλειά ήμουν ειλικρινής και ίσως δεν είχα τον τρόπο να μη γίνομαι ενοχλητικός. Δυστυχώς οι περισσότεροι άνθρωποι δεν είναι έτοιμοι να δεχτούν την αλήθεια.

Και ποια θα είναι η αλήθεια σας στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης;

Εδώ και καιρό ήθελα να κάνω μια συναυλία με συμφωνική ορχήστρα που θα ήταν αφιέρωμα σε δύο μεγάλους συνθέτες. Επέλεξα τον Μίκη Θεοδωράκη και τον Σταύρο Ξαρχάκο. Θεωρώ ότι είναι μια ενδιαφέρουσα καταγραφή στον χώρο της μουσικής, γιατί αυτό το υλικό παρουσιάζεται συμφωνικά για πρώτη φορά. Ενέταξα στο πρόγραμμα τραγούδια που αγαπώ πολύ και αποκαλύπτουν με τον δικό μου τρόπο το έργο τους.